

พระราชบัญญัติ

บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๐

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “สถาบันการเงิน” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“สถาบันการเงิน” หมายความว่า

(๑) สถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน

(๒) สถาบันการเงินของรัฐที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น

(๓) นิติบุคคลที่ให้บริการสินเชื่อแก่การธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อมตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “สินเชื่อ” ระหว่างบทนิยามคำว่า “สถาบันการเงิน” และคำว่า “เงินกองทุน” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๓๔

“สินเชื่อ” ให้ความหมายรวมถึงธุรกรรมแฟ็กเตอร์িং ธุรกรรมการให้เช่าซื้อ ธุรกรรมการให้เช่าแบบลีสซิ่ง และธุรกรรมอื่นที่มีลักษณะคล้ายการให้สินเชื่อตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) ให้การค้ำประกันสินเชื่อแก่การระงับอุตสาหกรรมขนาดย่อม โอนสิทธิเรียกร้องเกี่ยวกับการค้ำประกันสินเชื่อการระงับอุตสาหกรรมขนาดย่อมให้แก่บุคคลอื่น หรือดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวกับสิทธิเรียกร้องดังกล่าว ทั้งนี้ การโอนสิทธิเรียกร้องให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๓/๑) ของมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๓๔

“(๓/๑) ลงทุนหรือถือหุ้นในกิจการที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับกิจการตามวัตถุประสงค์ของบริษัท โดยได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๓๔

“มาตรา ๑๖/๑ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินกิจการของบริษัท ที่ประชุมผู้ถือหุ้นอาจกำหนดให้คณะกรรมการมีกรรมการเพิ่มขึ้นจากจำนวนที่กำหนดในมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ ก็ได้ โดยจำนวนกรรมการทั้งหมดเมื่อรวมกรรมการโดยตำแหน่งตามมาตรา ๒๓ แล้ว ต้องไม่เกินสิบเอ็ดคน

จำนวนกรรมการทั้งหมดตามวรรคหนึ่งไม่นับรวมกรรมการที่รัฐมนตรีแต่งตั้งตามมาตรา ๒๐”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๗ ให้กรรมการซึ่งที่ประชุมผู้ถือหุ้นเลือกตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี

เมื่อกรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ที่ประชุมผู้ถือหุ้นเลือกตั้งกรรมการขึ้นใหม่ โดยให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการกรรมการในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัตินี้

หากยังมิได้มีการเลือกตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้น อยู่ในตำแหน่ง เพื่อดำเนินกิจการของบริษัทต่อไปเพียงเท่าที่จำเป็น จนกว่าที่ประชุมผู้ถือหุ้นจะได้เลือกตั้งกรรมการขึ้นใหม่

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับเลือกตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

การเลือกตั้งกรรมการให้เป็นไปตามวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับของบริษัท

มาตรา ๑๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๙

(๔) ที่ประชุมผู้ถือหุ้นของบริษัทมีมติให้ออก

กรณีกรรมการพ้นจากตำแหน่งตาม (๑) (๒) หรือ (๓) ให้คณะกรรมการตั้งบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๙ เข้าเป็นกรรมการแทน และกรณีกรรมการพ้นจากตำแหน่งตาม (๔) ให้ที่ประชุมผู้ถือหุ้นเป็นผู้ตั้ง เว้นแต่วาระของกรรมการจะเหลือไม่ถึงหกสิบวัน จะไม่ตั้งกรรมการแทนก็ได้

กรรมการที่ได้รับการตั้งเข้าเป็นกรรมการแทน ให้อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) มีคุณสมบัติตามที่กำหนดในข้อบังคับของบริษัท”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๓) ในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๓๔

“(๓) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดเก็บค่าธรรมเนียมหรือค่าบริการอื่น ๆ อันเนื่องมาจากการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของบริษัท”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๕ การสวมสิทธิเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษามาตรา ๒๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๓๔

“หมวด ๕

การสวมสิทธิเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษา

มาตรา ๒๖/๑ ในกรณีที่สถาบันการเงินฟ้องคดีต่อศาลเกี่ยวกับสินเชื่อแก่การอุดหนุนอุตสาหกรรมขนาดย่อมที่บริษัทค้ำประกัน หากศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดบังคับตามสิทธิเรียกร้องของสถาบันการเงินและบริษัทได้ชำระหนี้ให้แก่สถาบันการเงินตามภาระการค้ำประกันสินเชื่อภายหลังจากที่มีคำพิพากษาแล้ว ให้บริษัทเข้าสวมสิทธิเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษานั้นตามส่วนที่บริษัทได้ชำระหนี้ไป”

มาตรา ๑๒ นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

(๑) ให้บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมจัดให้มีการประชุมผู้ถือหุ้นภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เพื่อเลือกตั้งกรรมการบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม

ตามพระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

(๒) ให้กรรมการบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับพ้นจากตำแหน่ง แต่ให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นกรรมการบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมต่อไปเพียงเท่าที่จำเป็นจนกว่าที่ประชุมผู้ถือหุ้นจะได้มีการเลือกตั้งกรรมการบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมตาม (๑) ทั้งนี้ มิให้นำวาระการดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมที่เกิดขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับรวมเข้าด้วย

(๓) เมื่อสิ้นรอบปีบัญชีที่หนึ่งและที่สอง ให้กรรมการบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมออกจากตำแหน่งเป็นจำนวนหนึ่งในสามเป็นอัตรา โดยให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๑๕๒ และมาตรา ๑๑๕๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาใช้บังคับแก่การออกจากตำแหน่งของกรรมการโดยอนุโลม และให้ถือว่าการออกจากตำแหน่งนั้นเป็นการออกตามวาระตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดบังคับตามสิทธิเรียกร้องของสถาบันการเงินในสินเชื่อการระอุดสาหกรรมขนาดย่อมก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และต่อมาภายหลังจากวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแล้ว บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมได้ชำระหนี้ตามภาระการค้ำประกันแก่สถาบันการเงิน ให้บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมเข้าสวมสิทธิเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษานั้นได้ ทั้งนี้ ตามส่วนที่ได้มีการชำระหนี้ไป

มาตรา ๑๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจกระทำการของบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมให้ครอบคลุมถึงการค้าประกันธุรกรรมที่ลักษณะคล้ายการให้สินเชื่อและแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับกรรมการในคณะกรรมการบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม รวมทั้งเพิ่มอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมและอำนาจในการสวมสิทธิเป็นเจ้าของนี้ตามคำพิพากษา เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานของบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมอย่างมีประสิทธิภาพ และทำให้สถาบันการเงินมีความมั่นใจในการให้สินเชื่อแก่การระดมอุตสาหกรรมขนาดย่อมเพิ่มขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้